

מלבושיו של מלך המלכים

מדהים

ומי גורם להאיר לה, ולהכיר בה את הקדוש ברוך הוא. מי ששומר ברית. וסוד הדבר זה שכתוב בספר תהילים: "זֶה הַשֵּׁר לַיְי צְדִיקִים יִבְאוּ בוֹ". זו היא שער הצדיקים, ויש להם רשות להיכנס שם. וזה הוא מי שהוא צדיק, ובו יקו"ק, הוא זוכה בשכינה ויורש אותה, ועולה בה למלך שהוא עמוד האמצע. שהוא מלך, והיא מלכות שלו.

וסוד הדבר כמו שאמר הנביא ישעיהו: "וְעִמָּךְ כָּל־צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְפָּאֵר". ועוד נאמר: "וְהָאֶרֶץ הַדֹּם רָגְלֵי אֵי זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ לִי וְאֵי זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי". והשכינה היא ציור של עליונים ותחתונים. כל דיוקני הספירות וכל שמות שלהן בה הם מצוירים. ובה הם מחוקקים נשמות ומלאכים וחיות קדושות. ובה מחוקקים מה שנאמר בהם על ידי הנביא יחזקאל: "וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן". קם ואמר רבי שמעון בר יוחאי: זקן זקן, והרי השכינה היא ייחוד הקדוש ברוך הוא, איך מחוקקים בה דיוקנים שלמטה שאין הם מציאותה. אמר לו, רבי, למלך שהוא יושב בהיכלו, וכמה בני אדם נכנסים לראותו.

מהם מסתכלים בלבושיו, ומהם בגופו, ומהם מסתכלים במעשיו. ובוודאי במעשיו ניכר מה הוא המלך. שלבושים הוא משתנה בהם לכמה שינויים. ולבושים שהוא לובש בבוקר לא לובש בערב. ולבושים שלובש יום אחד לא לובש יום שני. וכך בכל יום וחודש ושנה ושבת וימים טובים משתנה בלבושים. כמו כן השכינה כמה לבושים יש לה, שמהם ברא הקדוש ברוך הוא כסאות ומלאכים וחיות שרפים, ושמים וארץ וכל מה שברא.

וכל בריות שברא מאלו לבושים שלה, רשם אותם כולם, וחקק אותם בלבושיה. כדי להסתכל ממנה בכל בריות לרחם עליהן. וסוד הדבר וראייתה בספר בראשית: "וְהָיְתָה הַקִּשְׁתׁ בְּעֶזְרִי וּרְאִיתִיהָ כְּלוֹכַת בְּרִית עִוְלָם".

וראייתה באלו לבושים שהם מאירים בכל זמנים שישראל מאירים להם במעשים טובים. ובגללם הקדוש ברוך הוא מרחם עליהם. ואם עושים מעשים רעים, היא מתלבשת לבושים אחרים שחורים, שבהם רשומים כל בעלי הדינים שנקראים לילות, לדון העולם.

"הזהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו

בתפילה ה-18 נכנסים להיכל המלך

ובזמן שאלו דופקים על הפתח, ואומרים: א-ד-נ-י שפתי תפתח, נפתח להם שער ההיכל בכמה אורות מרוקמים, מאירים מכל גווני העולם. ובזמן שאלו נכנסים להיכל, השכינה מלמדת זכות עליהם ואומרת: ריבונו של עולם, הרי אלו בעלי קומה אשר משתחווים בתפילה אצלך ארבע פעמים. בשלוש הראשונות שתיים. ובשלוש האחרונות שתיים. כנגד ארבע אותיות שלך. וזוקפים ארבע זקיפות בהם. לארבע אותיות שלי שהם א-ד-נ-י, להעלות ארבע שהם א-ד-נ-י, בארבע שהם יקו"ק. וצריך לכרוע בכולם, בח"י חוליות, שהן כנגד שמונה עשרה ברכות שכלולות בח"י עולמים.

וזה הוא שתיקנו בעלי המשנה עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה. ושדרה הוא לולב, אם נפרצו עליו פסול. כמו כן צריך שלא יפסיק בשמונה עשרה ברכות התפילה, שהם כנגד ח"י נענועים של לולב. כמו שהעמידוהו בעלי המשנה, אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק. מפני שח"י עולמות הוא שאוחז בין יקו"ק א-ד-נ-י שעולה לחשבון אמ"ן.

ומפני זה אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, כשהוא כורע בברוך. ומה שנאמר אבל עקרב פוסק, מפני שהרי העמידוהו: "וחי בהם", ולא שימות בהם. ועוד כל הכורע כורע בברוך, הרי העמידוהו שצריך לכלול בו עשר ספירות שהן: יו"ד ק"א וא"ו ק"א. יוסף מפני שזכה לצדיק ח"י עולמים, שבו צריך להשתחוות בכל ספירות לגבי השכינה, זכה לזה החלום. ונביא שעולה לזו הדרגה, השמש והלבנה וכוכבים ומזלות, כולם נותנים בו נבואה בנשמתו, ורוח נבואה להתנבאות מכולם. וזה הוא שמשתחווים לי.

שמכולם יורדת לו נבואה, ומכולם נכללת נשמתו. וזה הוא שכר אלו בעלי קומה. הרי אלו יוצאים, הרי אחרים דופקים על הפתח, והם בעלי זרועות ואומרים א-ד-נ-י שפתי תפתח. מיד נכנסים שומרי שערים ואומרים: ריבונו של עולם הרי בעלי הזרועות הם דופקים על הפתח. קול יוצא ויאמר, הרי אלו בעלי הזרועות בקשר של תפילין, ובעטיפת מצווה.

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לשי משיח בן בלה**

מי הם היו "ערב רב"

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת כי תשא: "וירא העם כי בעשׂ משה לרדת בן־ההר ויקהל העם על־אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו". מי זה "העם" אלו ערב רב, ומי אלו הערב רב? וכי לודים וכושים וכפתורים ותוגרמים והם היו שקוראים להם ערב רב, והלא הם היו מצריים שהיו ממצרים נסעו. ואלו הם היו תערובת של הרבה עמים, וכך היה לו לכתוב ערב רב והם עלו איתם ולפי התערובת שלהם. אלא הוא שערב רב עלה עם ישראל, שהם היו עם אחד ולשון אחד, אבל כל מכשפי מצרים וכל החרטומים שלהם היו וזה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת וארא: "ויקרא גם פרעה לזוכמים ולמכשפים ויעשו גם הם זרטובי מצרים" שהם רצו לעמוד כנגד הפלאים של הקדוש ברוך הוא. וכיון שהם ראו את הנסים והפלאות שעשה משה במצרים אז הם חזרו לגבי משה. אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה אל תקבל אותם. אמר משה, ריבון העולם, וכיון שהם ראו את הגבורה שלך אז הם רוצים להתגייר. יראו את גבורתך בכל יום ואז ידעו שאין אלוה אחר חוץ ממך.

ואז קיבל אותם משה רבנו. ומדוע קרא להם ערב רב? אלא כל מכשפי מצרים היו ובראשם היה יונוס וימברוס, ובכל שעות היום הם היו עושים תמיד את כישופם. וכל אלו הם היו מכשפים עליונים שהם היו מסתכלים מאיפה נוטה השמש, מתחילת שש שעות ומחצה, ועד התחלת תשע ומחצה ושזהו ערב גדול. וכל אלו מכשפים קטנים מתחילת תשע ומחצה ועד חצי הלילה. ואלו העליונים שבהם הם היו מסתכלים בנטייה השמש שהרי אז מתחילים תשע מאות ותשעים וחמש דרגות לשוטט על הרי החושך. והרוח שלהם היה משוטט על כל אלו מכשפים בכשפיהם. ואלו היו עושים כל מה שהם רוצים, וזאת עד שכל המצריים הביטחון שלהם באלו היה. ולאלו היו קוראים ערב רב, ועוד שמפני שיש ערב קטן, מתשע שעות ומחצה ולמטה, וזה ערב קטן. וביחד הם שני ערבים הם, ועל כן וגם ערב רב עלה איתם.

והחוכמה שלהם הייתה רבה, והם היו מסתכלים בכל שעות היום והסתכלו בדרגת משה, והם ראו שהרי בכל הצדדים שמשה היה בשש (בושש) לבוא, בשש השעות הראשונות של היום, שהם לא יכולים לשלוט בהם, (מפני שש) בשש דרגות עליונות שאחוזות בו (שאוחז בהן) ובכל הצדדים בשש היה, ובעטות אלו השש היה עתיד לרדת מן ההר וזה כמו שכתוב: "כי בעשׂ משה לרדת בן־ההר".

"הזהר הקדוש"

**שערי ברכה והצלחה לזיווג ובריאות
וחיים טובים וארוכים
לאהובה בת נעמי**

ונשמה עליונה מאירה

אז הנשמה העליונה על הכל באה מלמעלה ומאירה להם, ומאירים כל הנרות בשלמות כראוי, עד שאותו אור עליון מתעורר. והכל נכנס לגבי קודש הקודשים, ומתברך ומתמלא כבוד מים נובעים ולא פוסקים, וכולם מתברכים למעלה ומטה.

כאן סוד הסודות, אותו שלא נודע ולא נכנס בחשבון. הרצון שלא נתפס לעולמים, נמתק לפנים בתוכם, ולא נודע אותו רצון ולא נתפס לדעת ואז הכל רצון אחד עד אין סוף, והכל הוא בשלמות מלמטה ומלמעלה ומפנים ומפנים לפנים, עד שנעשה הכל אחד.

זה הרצון לא נכנס לפנים, אף על פי שלא נודע, עד שהכול נשלם ומואר בתחילה בכל הצדדים. אז נמתק אותו הרצון, ולא נתפס לפנים בפנים בסתימות, ואז זכאי חלקו של מי שיתדבק באדונו באותה שעה, זכאי הוא למעלה זכאי הוא למטה עליו כתוב: "ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך".

בוא ראה, כיון שכולם נשלמים זה בזה ונקשרים זה בזה בקשר אחד, ונשמה עליונה מאירה להם מהצד שלמעלה, וכל האורות הם נר אחד בשלימות, אז רצון אחד של מחשבה נתפס לפנים של אור שעולה על הכל ובפנים לפנים באותו רצון של מחשבה. אור שלא נתפס ולא נודע, חוץ מאותו רצון של מחשבה תופס ולא יודע מה תופס, אלא שמואר ומתבשם אותו רצון של המחשבה, ומתמלא הכל ונשלם הכל ומואר ומתבשם הכל כיאות, ועל זה כתוב: "אשרי העם שככה לו וגו'".

מי שזוכה להדבק באדונו בזו הצורה, יורש עולמות כולם, למעלה אהוב למטה, תפילתו לא חוזרת ריקם, זה מתחטא לפני אדונו כבן לפני אביו ועושה לו רצונו בכל מה שצריך, ואימתו שולטת על כל הבריות, הוא גוזר והקדוש ברוך הוא עושה, עליו כתוב: "ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור". (ספר איוב פרק

"הזוהר הקדוש"

כ"ב)

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

טומאה ונטילת ידיים

בוא ראה, כאשר חטא אדם הראשון ומשך עליו כח טומאה, וטמא אותו ואת כל בני העולם, וזה הוא הנחש הרע שהוא טמא ומטמא העולם. ששנינו כאשר מוציא נשמות מבני אדם, נשאר ממנו גוף טמא, ומטמא הבית ומטמא כל אלו שנוגעים בו זה הוא שכתוב: "הַנוֹגֵעַ בַּמֵּת לְכָל נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא וְגו'". (במדבר פרק י"ט)

ועל כן כיון שהוא לקח הנשמה וטימא הגוף, אז ניתנת רשות לכל אלו צדדים טמאים לשרות עליו. שהרי אותו גוף נטמא, מצד של אותו נחש רע ששורה עליו. ועל כן בכל מקום שאותו נחש רע שורה, מטמא אותו ונטמא. ובוא וראה, כל בני העולם בשעה שהם ישנים על מיטותיהם בלילה, והלילה פורש כנפיו, כל בני העולם טועמים טעם של מוות. ומתוך שטועמים טעם של מוות, אותו רוח טומאה שט על העולם ומטמא על העולם ושורה על ידיו של הבן אדם נטמא.

וכאשר מתעורר וחוזרת לו נשמתו, בכל מה שיגע בידיו הכל נטמא. מפני ששורה עליהם רוח הטומאה. ועל כן לא ייקח בן אדם בגדיו ללבוש ממי שלא נטל ידיו. שהרי ממשיך עליו אותו רוח טומאה ונטמא, ויש לו רשות לזה רוח הטומאה לשרות בכל מקום שמוצא רושם מצידו.

ועל כן לא ייטול ידיו בן אדם, ממי שלא נטל ידיו. בגלל שממשיך עליו אותו רוח טומאה, ומקבל אותו מזה שנטל מים ממנו, ויש לו רשות לשרות על בן האדם. משום כך צריך בן אדם להישמר בכל צדדיו, מצד זה הנחש הרע שלא ישלוט עליו, ועתיד הקדוש ברוך הוא לעולם הבא להעביר אותו מהעולם זה הוא שכתוב: "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ" (זכריה פרק י"ג פסוק ג')

ואז כתוב: "בילע מהמוות לנצח ומחה" וגו'. (ישעיה פרק כ"ה פסוק ח')

"הזהרה הקדוש"

ברכה לשערי רפואה מהרה: לאברהם בן פנינה

ברכה לשערי פרנסה טובה: לאברהם בן מנחם

"על מה עומד העולם"

כאשר צריכה הנפש לרדת לזה העולם, משביע אותה הקדוש ברוך הוא לשמור מצוות התורה ולעשות רצונו, ומסר לה מאה מפתחות של ברכות כל יום, להשלים לדרגות עליונות כחשבון ל"ך ל"ך (שהם מאה) מארצך, זה גן עדן.

וממולדתך, זה הגוף שנקרא עץ החיים, שהוא שניים עשר שבטים עליונים. ומבית אביך, זו טעם אוהבי, בגלל שכתוב: "אהבת צדק". אהבת הקדוש ברוך הוא שאהב אותו אברהם, מכל בני דורו, שהיו אבירי לב ואלו רחוקים מצדקה כמו שנאמר.

רבי יוסף פתח בפסוק: "מה ידידות משכנותיך ה' צבאות" כמה יש להם לבני אדם להסתכל בעבודת הקדוש ברוך הוא. שהרי כל בני אדם לא יודעים ולא מסתכלים על מה עומד העולם, והם על מה עומדים? שכאשר ברא הקדוש ברוך הוא העולם, עשה שמים מאש וממים מעורבבים כאחד, ולא היו קופאים, ואחר כך קפאו ועמדו ברוח עליון, ומשם שתל העולם לעמוד על סומכים.

ואלו סומכים לא עומדים אלא באותו רוח, ובשעה שאותו רוח מסתלק, כולם רופפים ומזדעזעים והעולם רותת זה הוא שכתוב: "המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון" (איוב פרק ט' פסוק ו') והכל עומד על התורה, שכאשר ישראל עוסקים בתורה מתקיים העולם, והם עומדים במקומם בקיום שלם.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לקמי תורג' מן בת שמחה

פינת הצדיק

והשבוע: ר' נחמן מברסלב פרק ו'

ועוד אמר: וגזרו עליו מן השמים לשרפו. וזה הספר: "ליקוטי מוהר"ן" והוא יהיה ונדפס ויתפשט בעולם כולו. עוד היה לו ספר אחד שהוא גבוה עוד יותר ויותר אפילו מהספר שנשרף, והוא הספר הגנוז, והוא מבחינת "רזין דרזין" (סוד הסודות), ואמר שמלך המשיח יגיד על זה את הפירוש של הספר. ועוד אמר רבנו: שצדיק לבד לא יבין, וגם חכם לא יבין, כי אם צדיק וחכם שהוא צדיק גדול וחכם בכל שבעת החוכמות אולי ימצא מי שיבין אותו, וזה הספר שנשרף. אבל הספר הגנוז שום אדם בעולם לא ראה אותו ושום אדם בעולם לא יבין אותו, אלא המשיח יתן עליו את הפרוש. בשנת תק"ע, ליל שבת ראש חודש אייר, הייתה שרפה גדולה בברסלב, ונשרף גם ביתו. אבל עכשיו שגם ביתי נשרף, ובודאי אני צריך לקבל באהבה ובשמחה, היינו הפסד ממון בודאי אני מקבל בשמחה. יום שלישי ח"י בחודש תשרי ב' 'חול המועד סוכות לעת ערב שנת תקע"א, נלקח ארון אלוקים, ונסתלק אור ישראל, כבוד אדוננו מורנו ורבנו, בוצינא קדישא יקירא, אור הגנוז והצפון מורנו רבי נחמן, זכר צדיק וקדוש לברכה, ונקבר למחרתו ביום רביעי באומן, במקום אשר בחר לו בחיים חיותו, כמבואר בזה הספר סיפורי דבריו, שהוטב בעיניו לשכב באומן, מחמת שהיה שם קידוש השם הרבה מאוד כמפורסם. גם עיקר הסתלקותו מחצת הקדושים שנהרגו שם, ושיש שם רבבות נשמות שצריך להעלותן. סוף.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

והשבוע: מהי הקבלה חלק א'

ומשום בשנים האחרונות יש פריחה עצומה בלימוד תורת הנסתר, הקבלה. חוגים לקבלה צצים כפטריות אחר הגשם בכל מקום אפשרי. בחוגים מסויימים של החברה הישראלית כבר נעשו לימודי הקבלה חלק מה'סטייל'. יותר ויותר אפשר לשמוע את המשפט: "...ואני מתעניין בקבלה". זה נשמע טוב היום, אחרי שכל האלילים הכזיבו. מצב דברים זה היה צפוי, לאור דברי הזוהר, שסמוך לביאת המשיח. מובן שלא כל 'חוג לקבלה' ראוי להמלצה, אבל עצם התופעה היא מעניינת.

גוף ונפש דרך ארוכה עשתה חכמת הנסתר מאז נתגלתה על-ידי רבי שמעון בר- יוחאי ועד ימינו. התחנות הראשיות בדרך היו האריז"ל, שקבע כי בדורות הללו 'מותר ומצווה לגלות זאת החכמה', והבעש"ט, שגילה את החסידות, ששזורים בה מוטיבים רבים מתורת הקבלה. כך נעשתה תורה זו, שבעבר עסקו בה יחידי- סגולה, לנחלת ההמון. הרעיון הבסיסי שמאחורי הקבלה אומר, שכל דבר מורכב משני רבדים - חיצוני ופנימי. כל דבר, הכוונה - העולם, האדם, התורה. אבל מאחורי הגוף נמצאת נפש, נשמה. לא רואים אותה ואי-אפשר לשקול ולמדוד אותה, אבל היא מקור חייו של הגוף. בלעדיה - הגוף המורכב והמתוחכם כל- כך הוא כאבן דוממת. היא, הבלתי-נראית והבלתי- נתפסת, היא העיקר. כך גם העולם בכללותו: הצד החיצוני שלו הוא זה שנמדד, נשקל ונחקר. הפיסיקה עוסקת בחקר הרובד החיצוני הזה, והיא מגלה את החוקים שעל- פיהם החומר מתנהג. אבל מאחורי החומר יש רוח, והיא בעצם העיקר. המשך בשבוע הבא

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

אכן דוד המלך לקח חלק בבנין בית המקדש, הוא איתר את המקום, והחל לחפור את היסודות, ולאחר שהגיע לעומק של 750 מטר נתקל "בעציץ חרס" שהיה תקוע חזק במקומו, ודוד ביקש לעוקרו, ולפתע שמע קול בוקע מתוך העציץ: לא תוכל להסירני ממקומי. מדוע? שאל דוד, ענה לו: מפני שפקוק אני על פי התהום, ואם תסירני יפרצו מי התהום, יעלו וישטפו תבל ומלואה.

מאימתי אתה כאן? שאל דוד.. ואם תסירני יפרצו מי התהום, יעלו וישטפו תבל ומלואה. אך דוד לא שעה לאזהרתו של העציץ, והנה רק הרים את העציץ והתפרצו המים והחלו להציף את כל האדמה. נבהל דוד המלך מאוד וחרדה גדולה אחזה אותו, ואז מיהר לקרוא ליועציו שיציעו לו כיצד לעצור את מי התהום. אחיתופל שידע שמחשבה זדונית חלפה במוחו, שכן דוד המלך עומד קרוב לבור, או אז אעצור את התהום ואני אמלוך תחתיו.

אז ראה דוד המלך שכל יועציו שותקים ובינתיים המים הולכים וגואים, ואז דוד התרגז ואמר: האיש אשר יודע לעצור את מי התהום ושותק, סופו שייחנק. ואז אחיתופל נבהל מדברי דוד ואמר לו: "כתבו את שם ה' על חרס וישליך אותו לתהום והמים יעצרו". שמח דוד המלך ואמר לו וקראו: "רבי, אלופי ומיודעי". על אשר חידש לו דבר שלא ידע. ולאחר שהשליך אחיתופל חרס ועליו שם ה' אל תוך התהום, מיד נעצרה הגאות והמים החלו לסגת, שהגיעו לעומק של 8000 מטר. עניו היה דוד המלך ומשפיל עצמו בפני רבותיו הגדולים בתורה.

רבו ל דוד היה עירא היאירי. יום יום הלך דוד לישיבתו של עירא ולומד תורה. ומפני כבודו של רבו, שעירא היה יושב על כרים וכסתות, ואילו דוד מלך ישראל ישב על הרצפה כאחד פשוטי העם וכך האזין לתורתו של עירא. וכאשר נפטר רבו עירא, החל דוד המלך ללמד תורה, והוא לא שינה ממנהגו והמשיך לשבת על הרצפה. ודוד המלך ישב בדין ושפט את העם, בצדק בדין ובחסד. משהיו באים לפניו שני בעלי דין, אחד עשיר ואחד עני, ודוד היה דן את המשפט בצדק ומחייב את העני לשלם לעשיר. ראה העני כי שפט המלך באמת וצדק, והיה מודה ומתוודה על אשמתו ומבטיח שלא ישוב לסור, אך אין לי כסף לשלם. מה עשה המלך? הוציא כסף מכיסו ושלם את חובו של העני. כך היה עושה דוד המלך משפט וצדקה. משפט לעשיר כי הושב כספו-וצדקה לעני... חז"ל

המשך בשבע הבא

ברכה לשערי פרנסה טובה: לדוד בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

"רוח הנפש"

רבי שמעון היה הולך בדרך והיה עמו רבי אלעזר בנו ורבי אבא ורבי יהודה. בעוד שהיו הולכים אמר רבי שמעון, תמיהני איך בני העולם לא משגיחים לדעת דברי התורה ועל הם קיימים. פתח ואמר: "נפשי איויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך" (ישעיה פרק כ"ו פסוק ט'), זה הפסוק והעמדנו אותו. אבל בוא ראה, נפש בן אדם כאשר עולה למיטתו, יוצאת ממנו ועולה למעלה. ואם תאמר שכולם עולים למעלה, לא כל אחד ואחד רואה פני המלך, אלא הנפש עולה ולא נשאר בה עם הגוף, חוץ מרושם אחד מנשימה אחת של חיות הלב.

והנפש הולכת ורוצה לעלות, וכמה דרגות לדרגות לעלות, משוטטת והיא פוגשת באילו כיסויי אורות של הטומאה. אם היא טהורה שלא נטמאה ביום, עולה למעלה. ואם לא טהורה נטמאת ביניהם ומתדבקת בהם ולא עולה יותר.

ושם מודיעים לה דברים, והיא מתדבקת מאלו דברים של זמן קרוב, ולפעמים שמצחקים בה ומודיעים דברי כזב. ואז הולכת בצורה כזאת כל הלילה, עד שיתעורר בן האדם ושבה למקומה. זכאים הם הצדיקים שמגלה להם הקדוש ברוך הוא סודות שלו בחלום, כדי שישמרו מן הדין. אוי לאלו רשעי העולם שמטמאים עצמם ונפשם.

בוא ראה, אלו שלא נטמאו, כאשר עולים במיטתם, הנפש עולה ונכנסת בין כל אלו דרגות בתחילה, ועולה ולא מתדבקת בהם, ואחר כך הולכת ומשוטטת ועולה לפי דרכה. אותה נפש שזוכה לעלות, נראית לפני מי שמסביר פני ימים, ומתדבקת ברצון להיראות בתאוה העליונה, לראות בנועם המלך ולבקר בהיכלו, וזה הוא בן אדם שיש לו חלק תדיר בעולם הבא.

וזו היא הנפש שהשתוקקות שלה כאשר עולה, בקדוש ברוך הוא תמיד, ולא נדבקת באלו מיני אורות אחרים, והיא הולכת אחר המין הקדוש, במקום שיצאה משם. ומשום כך כתוב: "נפשי איויתך בלילה כדי לרדוף אחרך", ולא להתפתות אחר מין אחר זר. בוא ראה, נפשי, זו נפש שהיא שולטת בלילה לרדוף אחר דרגה שלו. רוח ביום, שכתוב: "נפשי איויתך בלילה" זו נפש שהיא שולטת בלילה. אף רוחי בקרבי אשחרך זה רוח שהוא שולט ביום.

ואם תאמר ששתי דרגות הם בפירוד, לא כך שהרי דרגה אחת הם והם שניים בחיבור אחד. ואחד עליון ששולט עליהם ונדבק בהם והם בו ונקראת "נשמה". וכל הדרגות עולות בסוד החוכמה. שכאשר מסתכלים באלו הדרגות, יסתכל בן אדם בחוכמה עליונה. וזאת הנשמה נכנסת בהם ומתדבקים בה, וכאשר זה שולט, אז אותו בן אדם נקרא קדוש שלם מהכול, רצון אחד לגבי הקדוש ברוך הוא.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאלי בן יפה ז"ל

מנחם שניאורסון הרבי מלובביץ' פרק ה'

פינת הזהב

בניגוד לנטייה בעולם התורני להגביל את לימוד התורה לגברים בלבד, פנה הרבי בדבריו לגברים ולנשים באופן שווה. כמה פעמים בשנה מסר שיחות לנשים בלבד, ואז היה אולם בית המדרש מתרוקן מהגברים והנשים היו ממלאות אותו. הוא קרא לנשים ללמוד והביע את דעתו שבימינו הבנות צריכות ללמוד משנה ואף גמרא, בנושאים הקשורים למצוות שבהן הן מחויבות. כמו כן הורה לנשים ולבנות ללמוד את תורת החסידות, מכיוון שהיא נחוצה כדי לקיים את מצוות אהבת ה' ויראתו. לדבריו, בימינו, כשהבנות לומדות את כל המקצועות והן חשופות לכל הרוחות המנשבות בעולם, אין היגיון למנוע מהן דווקא לימוד תורה.

גם במהפכה הפמיניסטית ראה הרבי שלב בדרך לגאולה. הוא אמנם דבק בגישה המסורתית הרואה באישה "עקרת הבית", אך פירש זאת שהיא עיקרו של הבית ושמור לה תפקיד מרכזי בבניית בתא המשפחתי ועיצוב דמותו של הדור הבא. בשנת תשי"ג (1953) הקים הרבי את ארגון נשי ובנות חב"ד, וקרא לנשים להתארגן ולפעול להפצת היהדות והחסידות בחוגים רחבים, ולא להסתפק בפעילות בתוך הבית והקהילה. עם זאת הקפיד שהפעילויות יעשו מתוך שמירה על גדרי הצניעות.

יחסו של הרבי למדינת ישראל היה מורכב. הוא התנגד לגישה המקובלת בציונות הדתית כי הקמת המדינה היא אתחלתא דגאולה. הוא סבר כי תהליך הגאולה עדיין לא החל, והיא עתידה לבוא על ידי המשיח, על פי הסדר שקבע הרמב"ם. עם זאת סבר כי הקמת המדינה היא נס הצלה שניתן מהבורא לעם ישראל כדי להוכיח שהוא ראוי לגאולה. גם בניצחון ישראל במלחמת ששת הימים ובהצלחת מבצע אנטבה, ראה ניסים אלוהיים. מאוחר יותר התבסס על כך כשהתנגד להחזרת השטחים שנכבשו במלחמת ששת הימים, בנימוק שהם ניתנו בנס לעם ישראל והחזרתם תהיה כפירה בטובה.

הרבי גילה מעורבות אקטיבית בחיי המדינה. הוא עודד את חסידיו לשרת בצה"ל אחרי תום לימודיהם בישיבה. הוא הפנה אנשי עסקים להקמת מפעלי תעשייה בישראל. בשכונות שהקים לחסידיו בלוד, בקריית מלאכי ובירושלים הורה לקלוט גם קבוצות של עולים חדשים מגאורגיה ובוכרה.

הרבי קיים קשרים הדוקים עם רבים ממנהיגי המדינה, קצינים בצה"ל וראשי מערכות הביטחון בישראל. בין היתר ביקרו בבית מדרשו: מנחם בגין, יצחק רבין, שמעון פרס, אריאל שרון, בנימין נתניהו ומשה קצב. קשרים עמוקים במיוחד קיים עם נשיא המדינה זלמן שזר, שראה את עצמו מעין חסיד של הרבי. לכן הנשיא החליט לבוא אל הרבי לבית מדרשו במקום שהלה יבקרו במלונן. בארץ טענו כי מדובר בזלזול בכבוד הנשיא. הנשיא עצמו אמר כי הוא הולך אל הרבי לא כנשיא אלא כחסיד.

הרבי נודע בהתנגדותו החריפה למסירת שטחי יהודה ושומרון לערבים. לדעתו ארץ ישראל שייכת לעם היהודי לדורותיו, ולכן לאיש אין היתר למסור חלק כלשהו ממנה לנכרים. את התנגדותו ביסס על עמדת ההלכה, בשולחן ערוך אורח חיים (סימן שכט), הפוסק כי "נכרים שצרו על עיירות ישראל" ... בעיר הסמוכה לספר, אפילו אינן רוצים לבא אלא על עסקי קש ותבן מחללין עליהם את השבת, שמא ילכדו העיר ומשם תהא נוחה הארץ להיכבש בפניהם". מכאן הסיק כי מסירת שטחי ספר לאויב היא סכנה ביטחונית, ושיקולים פוליטיים ומדיניים אינם יכולים לגבור על כך.

הרבי התנגד בחריפות להסכמי קמפ דייוויד ולהחזרת חצי האי סיני למצרים. הוא טען כי בכך איבדה ישראל את מעמדה כמעצמה אזורית וחשפה את עצמה להמשך הלחץ הבין לאומי להחלשתה ולגימודה.

בשנת 1990, בעת התרגיל המסריח, הביע הרבי את דעתו נגד הקמת ממשלת שמאל. בעקבות דבריו הודיעו חברי הכנסת אליעזר מזרחי ואברהם ורדיגר על התנגדותם לממשלת פרס, מה שבסופו של דבר הביא להקמת ממשלת ימין צרה בראשות יצחק שמיר. הרבי הודיע כי התנגדותו לממשלת השמאל לא באה מסיבות פוליטיות, אלא בשל החשש כי ממשלה זו תוביל לפגיעה בביטחון ישראל ולהגברת הטרור.

בשנות השמונים החל הרבי בקמפיין לקיום שבע מצוות בני נח, הוא טען כי על פי הרמב"ם חלה חובה על עם ישראל להשפיע על אומות העולם לשמור את מצוותיהם, לדעתו הסיבה לאי העיסוק בנושא במשך הדורות היא מחמת החשש מהשלטונות, חשש שבזמננו כמעט שאינו קיים. הרבי ראה בהשפעה על אומות העולם לשמור שבע מצוות בני נח, חלק מתהליך הגאולה.

המשך בשבע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

ארץ ישראל - ארץ הקודש

בוא ראה, בזמן שישראל שרו על ארץ הקודש, הכל היה מתוקן כיאות, והכסא שלם עליהם, ועשו העבודה, ובקעה אווירי העולם, ועלתה אותה העבודה למעלה למקומה, מפני שהארץ לא נתקנה לעבודה אלא לישראל בלבדם. ומשום כך שאר העמים עובדי עבודה זרה, היו מתרחקים שלא היו שולטים בה כמו עכשיו, מפני שלא ניזונו אלא מתמצית.

ואם תאמר, הרי ראינו כמה מלכים היו, ששלטו בזמן שבית המקדש קיים על העולם. בוא ראה, בבית הראשון עד שלא טימאו ישראל הארץ, לא היו שולטים שאר העמים עובדי עבודה זרה, אלא ניזונים מתמצית, ובה היו שולטים ולא כל כך. כיון שחטאו ישראל וטימאו הארץ, אז כביכול דחו את השכינה ממקומה, והתקרבה למקום אחר. ואז שלטו שאר העמים וניתנה להם רשות לשלוט.

בוא ראה, ארץ ישראל, לא שולט עליה ממונה אחר חוץ מהקדוש ברוך הוא בלבדו. ובשעה שחטאו ישראל, והיו מקרים לאלהים אחרים בתוך הארץ, כביכול נדחתה השכינה ממקומה. ומשכו והקטירו להתקשר לאלהים אחרים תוך השכינה, ואז ניתן להם שלטון, בגלל שקטורת קשר הוא להתקשר. ואז שלטו שאר העמים ובטלו נביאים. וכל אלו דרגות עליונות לא שלטו בארץ.

ולא סר השלטון שאר העמים, בגלל שהם משכו השכינה אצלם, ולכן בבית שני, הרי השלטון משאר העמים לא סר, וכל שכן בגלות השכינה בשאר העמים מקום שאר ממונים שולטים. ומשום כך כולם יונקים מן השכינה שהתקרבה אצלם.

ולכן בזמן שישראל היו שורים על הארץ, ועובדים עבודת הקדוש ברוך הוא, השכינה הייתה צנועה ביניהם ולא יצאה מתוך הבית לחוץ בגלוי. ומשום כך כל אלו נביאים שהיו באותו זמן, לא לקחו נבואה אלא במקומה כפי שאנו אומרים. ומשום כך יונה הנביא היה בורח לחוץ לארץ הקודש, שלא תתגלה עליו נבואה, ולא ילך בשליחות הקדוש ברוך הוא, ואם תאמר, הרי ראינו שהתגלתה השכינה בבבל, שהיא בחוץ. הרי העמדנו שכתוב: "היה היה" שהיה מה שלא היה מלפני כן, מיום שנבנה בית המקדש, ואותה נבואה לשעה הייתה.

"הזוהר הקדוש"

להצלחה מופלגת של יוסף מזרחי בן תמר
ואשתו שלומית בת שמעונה
וברכה לחיים טובים ומאושרים

לכבוד שבת היה לובש ארבע בגדי לבן כנגד ד' אותיות שם הוי"ה. אבל לא היה נוגע בשער זקנו רק בשבתות של חורף היה לובש עוד מלבוש מפני הצינה. והיה אומר, כי גוונם כגוון המלבושים שלבש בשבת בעולם, המלבושים של האדם בשבת בעולם הנשמות הזה. פעם אחת ראה בשבת אדם מת לבוש שחורים ואמר לו, שכך היה לובש בשבת בעולם הזה ולפיכך נענש באותה מידה. אף היה מתריע כנגד הללו שבאים לבית הכנסת "בבגדיהם של חול ובפרט האבלים, שאינם לובשים ומחליפים בגדיהם ח"ו ומראים שאין להם מנוחה לקבלת שבת היה יוצא לעיתים קרובות עם תלמידיו לשדות ולהרים ויצא. "לנפשות יום שבת. אשר היא שדה" חקל תפוחי השדה כדי לקבל השבת ויאמר לכה דודי נצא השדה. שם היה מזמר ברוב התלהבות את הפיוט "לכה דודי", שחיבר ר' שלמה אלקבץ. בשונו לביתו היה נושק ידי אמו ואחר כך היה עורך את סעודת השבת על שולחן של ארבע רגלים, דוגמת השולחן שבמקדש. על השולחן היה מניח י"ב לחם, ו' מצד ימין, ו' מצד שמאל. בשעת הסעודה היה שר ומזמר זמירות שונות, ביניהן את הפזמון שחיבר בעצמו "אזמר בשבחין למיעל גו פתחין" וכו'. כשסיים את ברכת המזון היה נוהג להניח את השולחן במקומו כשהמפה פרוסה עליו ולא היה מסלק את הכוס של ברכת המזון, שהשאיר בו קצת יין כדי להותיר ברכה מליל שבת. כן היה משייר קצת פרורים על השולחן, אבל לא לחם שלם.

בשבת בשחרית היה טובל במקווה, שהיה אומר, שכמו שיש הפרש בין קדושת שבת לחול ולפיכך צריך טבילה בערב שבת, כך יש הפרש בין קדושת ליל שבת לקדושת יום שבת, שהיא קדושה חמורה. אחר כך היה מוליך עמו את טליתו ואת סידורו מביתו לבית הכנסת והיה מתפלל מתוך הסידור, כדי שיכוון כוונות גדולות. בשעת התפילה היה מרים מעט קולו והיה מתפלל בנעימה מפני כבוד השבת, שלא כמנהגו בשאר ימות השבוע. בעת פתיחת ארון הקודש, כשהיו מוציאים את ספר התורה מן ההיכל, היה נוהג לומר "ברוך שמיא דמארי עלמא".... וכו'.

בשונו לביתו היה מקדש על היין והיה עורך את סעודת השבת דוגמת הסעודה של ליל שבת והיה מזמר את פזמונו "אסדר לסעודתא בצפרא דשבתא". לאחר הסעודה היה נוהג לישון שתיים שלוש שעות, והיה אומר, כי השינה בשבת מכלל עונג שבת היא. בשבת היה מדבר רק בלשון הקודש והיה נזהר שלא לדבר דברי חול בשבת אפילו בלשון הקודש. היה אומר, שטוב להרבות בלימוד הקבלה בשב כי הקבלה היא מעולם האצילות, שמשפיע בשבת, מכיוון שעולם האצילות אין בו קליפין כלל. לאחר תפילת המנחה היה עורך סעודה שלישית והיה מזמר את פזמונו "בני היכלא דכסיפין". היה מאריך בסעודה זו כדי להמשיך על עצמו קדושת השבת לפני הסתלקותה של הנשמה היתירה ודע שבימות החול כאשר עשה מצווה רבה או שלמד תורה הרבה יש לו.

המשך בשבוע הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה**

תפילות וסגולות

"סדר הדלקת נרות לשבת קדש"

הלכות: א < ספרדית קודם תברך ואחר-כך תדליק. אשכנזיה תדליק קדם הברכה. ב < בנות רווקות לא תברכנה על הדלקת נרות שבת, אלא ישמעו מאמן את הברכה יענו אמן ואז תדלקנה. ג < זמן הדלקת נרות שבת כתוב בלוחות השנה. ד < לאחר ההדלקה אין לכבות את הגפרור אלא להניחו עד שיתכבה מעצמו. הברכה: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת. (ותדליק את הנרות בשמחה...)

בתי היקרה! בזמן הדלקת הנרות אז הוא עת רצון גדול בשמים, וכל תפילה וכל בקשה שהאשה מתפללת ומבקשת בעת הדלקת הנרות נשמעת ומתקבלת בכל העולמות, ועושה פעולות גדולות בשמים. לכן תבקשי מאביך שבשמים אפילו במילים שלך בפשטות ובתמימות גמורה, על הצלחת הבעל, הילדים, פרנסה, רפואה, ואת כל מה שמעיק על לבך, ותבטחי בה' יתברך שלא יעזבך, כי אין לנו על מי להישען אלא רק על אבינו שבשמים, והוא הכתובת היחידה לשמוע את כל מה שרובץ על לבנו, כי הוא אבא טוב אהוב ורחמן. **נוסח התפילה:** יהי רצון מלפניך, יי אלהי אלהי ישראל, שתחונן אותי (ואת בעלי) ואת כל קרובי, ותתן לנו ולכל ישראל חיים טובים וארוכים, ותזכרנו בזכרון טובה וברכה, ותפקדנו בפקדת ישועה ורחמים, ותשפן שכונתך בינינו, וזכרנו לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים אהבי יי, יראי אלהים אנשי אמת זרע קדש, ביי דבקים, ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא, אנא, שמע את תחנוני בזכות שרה ורבקה רחל ולאה אמותינו, והאר נרנו שלא יכבה לעולם ועד, והאר פניך ונושעה, אמן.

דף הכנות לשבת: יפריד את הטלית מהתפילין. לגהץ בגדי-שבת. להוציא את המוקצה מהכיסים. לרכז דברי מוקצה ולהצניעם. לצחצח נעליים. להכין נייר טישו חתוך. להכין-יין/חלות. להכין נרות שבת וכסף לצדקה. *להציע את המיטות. *לערוך שלחן שבת. להכין פלטה/מיחם לשבת. לפתוח קופסאות שימורים ובקבוקים. להכין תמצית תה *להכין שקיות ממתקים לילדים. *לעשר את הפירות וירקות. לכבות דוד חשמל. לנתק את מנורת המקרר. לכסות מתגי חשמל. לנתק את הטלפון והאינטרקום. לכוון שעון שבת. להדליק את האורות לשבת.

ברכה לשערי זיווג מהרה: **לאירנה בת יעל**

ברכה לשערי זיווג מהרה: **לקטי בת יעל**

ראו בני הנביאים אשר המתינו בעבר השני של הירדן את הנס הגדול שעשה אלישע עם האדרת של אליהו ואמרו: "הנה נחה רוח אליהו על אלישע". ובאו הנביאים והשתחוו לו ארצה. אלא שמיום שנלקח אליהו מאתם, הלכה והסתלקה לה מן הנביאים רוח הקודש ושוב לא הייתה מצויה בישראל כמקודם.

אך אלישע בגודל ענוותנותו לא רצה לגלות לבני הנביאים את המראה הגדול אשר ראה ואשר היה עד לו, ולכן לא הבינו את דבריו באומרו להם כי אין טעם לחפש את גופת אדונם. שלשה ימים שוטטו בני הנביאים בהרים ובעמקים ובנביקים ובכל מקום מסתור ומבקשים את גופו של רבם הנערץ עליהם מאוד. אך לבסוף הבינו כי רבם זכה למה שלא זכה כמעט אף יילוד אשה מעולם לעלות השמימה עם גופו (חוץ משרח בת אשר, ויהושע בן לוי שזכה להיכנס חי לגן עדן). ואז חלפו ימים ואלישע קבע את משכנו בעיר יריחו. ואז אנשי העיר שהיו זקוקים למנהיג ראו בו את ממשיכו של אליהו.

באחד מימי תמוז הלוהטים באו אל אלישע ושטחו לפניו את צרתם הגדולה, ואמרו: מים מלוחים זורמים במקורות המים של עירנו, ומחמתם אנשים רבים מתים מהמים, יעשה נא אדוננו חסד עם עבדיו ויציל את חיינו מן הצרה הזו. ואז צווה הנביא אלישע ואמר: קחו לי צלוחית חדשה ושימו בה מלח, והביאו אנשי העיר לאלישע את מבוקשתו ובלוויתם יצא אל מקור המים הרעים.

ואז הגיעו האנשים אל מקור המים, ומראם כמראה כל מים רגילים ולא ניתן לשער שמים אלה אוצרים בתוכם מוות וכליה. לקח הנביא אלישע את הצלוחית עם המלח בתוכה ושלח אל תוך המים הזורמים אל תוך המלח אשר בצלוחית וקרא: "כה אמר ה' ריפאתי את המים האלה ולא יצא מהם מוות עוד". ואכן עוד באותו יום הפכו המים הממיתים למתוקים ומרוויים, וכל בני העיר שתו מהמים והודו לה' ולנביאו. וזה היה נס בתוך נס.

מיריחו עלה אלישע אל בית אל ובעודו בדרך יצאו קבוצת נערים פרועים במראם ודמותם וקול צחוקם הצורם התגלגל לכל עבר, ובגדיהם כבגדי נוכרים ובעזות כדרך הגויים. נשא אחד הנערים את פניו לעבר הנביא וקרא: איך תהיה לנביא במקום רבך? הלא הוא בעל שער ואתה קרח, וכי אתה יכול לעלות לשמים כמותו? צער רב מלא את לב הנביא על הביזיונות שביזו הנערים את נביא ה'.

ואז הנביא אלישע התבונן ברוח קודשו וראה שלא הם בלבד אנשי רשע ומנוערים מן המצוות, אלא כמותם יהיו גם כל זרעם וזרע זרעם עד סוף הדורות. ועל הדבר אשר בקטנה הייתה אמונתם בנביא ה', גם אחרי שראו במו עיניהם את הנס הגדול הם עמדו ולעגו לעושה דברו, אין זאת כי אם כגרועים שבאומות הם מתנהגים הנערים האלו ומנוערים מן המצוות. כשראה הנביא שאין בהם ולא יצא מהם טוב קיללם בשם ה'. ואז יצאו מן היער שני דובים כבדי משקל וטרפו ארבעים ושניים מן הנערים ההם. ונס בתוך נס היה זה, כי לא דובים ולא יער היו שם מעולם.

חז"ל

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעל בת נעמי ודוד**

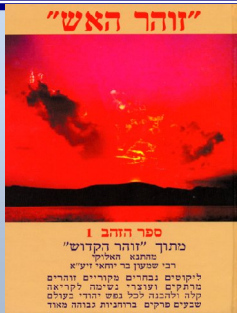
לעם ישראל הקדוש

בשבוע הבא בפרשיות ניצבים וילך.. החוברת האחרונה לשנה זו המבורכת... בעזרת השם נחזור לפרשת בראשית בשנה הבאה אחרי החגים..

בקרב מאוד יופיע הדיסק תורת אש 2 של 5 שעות חוצבות אש מפרשיות התורה הקדושה

מקבלים הזמנות להקדשות על גבי דיסק "תורה אש"

של 5 שעות לדיסק.. לעילוי נשמת, לשערי רפואה, לשערי זיווג, ועוד... מינימום 1000 יחי' עם ברכה בתוך הדיסק. טל. 0544577956

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוף רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בתשעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי הטהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים היפים: "גלגול מזלות בחיים" !!!

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה לבית העלמין. ואין צורך

בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!! בנוסח ספרדי או אשכנזי.

כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי

הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"!!!!

B.ARYE@NETO.NET.IL להזמנות: טל. 054-4577956

